

LLIBERADA FERRARONS

(1803 - 1842)

Butlletí informatiu sobre
la Causa de
Canonització de la Venerable
**LLIBERADA
FERRARONS i VIVÉS,**
Terciària Carmelita,
model de joves obreres.

OLOT – MAIG 2010
Núm. 30

“Les mans a la feina i el cor a Déu”

Autor: F. M. Publicat l'any 1966

DECRET DE LA CONGREGACIÓ PER A LES CAUSES DELS SANTS SOBRE LES VIRTUTS DE LA LLIBERADA

«Ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria» (Col. 3, 1-4).

La curta vida de la Serventa de Déu Lliberada Ferrarons i Vivés, desenvolupà, entre misèria i treball corporal juntament amb dolors de l'esperit, aquestes paraules de l'apòstol Pau sobre la vocació a la santedat i el camí rectament seguit, animada sempre per un pregon amor al Senyor i als germans.

Lliberada nasqué a Olot, Diòcesi de Girona, a Catalunya, el dia 19 d'abril de 1803. Fou la gran de dues germanes. El seu pare, home de profunda fe i humanitat, era mitger, però es posà malalt i la família caigué en un màxim infortuni.

La petita Lliberada es veié forçada a demanar almoïna, però la fe, que la defensava de tot perill, la sostingué. A l'edat de set anys, la Serventa de Déu, fou admesa en una fàbrica de teixits del lloc i allí aprengué ràpidament l'ofici.

Als dotze anys d'edat rebé la Comunió eucarística i desitjava dur a la perfecció la seva relació amb Jesús, l'únic amor de la seva vida; mai no va manifestar la intenció de casar-se ja que elegí per a ella mateixa una vida consagrada.

Després del traspàs del seu pare, la Serventa de Déu prengué l'hàbit del Tercer Orde Carmelità i menà amb fermesa una vehement vida mística de profunda oració mental, de participació en els Sagraments i de sòlida caritat. Durant vint-i-cinc anys la Serventa de Déu fou colpejada per distintes malalties, àdhuc per combats espirituals, però els acceptà amb amor i per amor. Un tumor hepàtic l'obligà a romandre, quasi durant dos anys, recolzada sobre el costat esquerre, la qual cosa li provocà una consegüent úlcera i cruels dolors. Dirigida per òptims mestres espirituals i vivint una íntima unió amb Déu, progressà pel camí de l'amor al proïsme i de la plena donació a Déu.

La Serventa de Déu preveïé el dia de la seva mort i es preparà per a rebre el Viàtic i la Unció dels Malalts el dia 19 de juny de 1842.

El dia 21 de juny del mateix any, abans del migdia, s'adormí en el Senyor amb serena confiança. La seva fama de santedat augmentà un cop morta i, després de varis intents, s'instruí el Procés Ordinari, a Girona, des del dia 3 de juliol de 1943 fins al 24 de març de 1973, la validesa jurídica del qual fou aprovada per aquest Dicasteri per a les Causes dels Sants, per Decret de 27 de novembre de 1992.

Completada la "Positio", el 7 de desembre de 1993 tingué lloc la sessió dels Consultors Historiadors; després, seguint la pràctica acostumada, es debaté sobre si la Serventa de Déu havia viscut o no, en grau heroic, les virtuts. Essent afirmativa la conclusió, el 22 de juny de 2007, se celebrà una Reunió Especial dels Consultors Teòlegs.

Els Pares Cardenals i Bisbes, essent Ponent de la Causa Mons. Girolamo Grillo, bisbe emèrit de Civitavechia-Tarquinia, proclamaren que la Serventa de Déu havia viscut en grau heroic les virtuts teològals, cardinals i annexes.

Presentada finalment al Summe Pontífex Benet XVI una detallada relació de totes aquestes coses per part del sotasignat Arquebisbe Prefecte, Sa Santedat, acceptant i ratificant els desigs de la Congregació per a les Causes dels Sants, declarà en el dia d'avui que: Hi ha constància de les virtuts teològals Fe, Esperança i Caritat envers Déu i el proïsme així com de les virtuts cardinals Prudència, Justícia, Temprança i Fortalesa amb les seves annexes, en grau heroic, de la Serventa de Déu Lliberada Ferrarons i Vivés, laica del Tercer Orde Carmelità en el cas i als efectes de què es tracta.

El Summe Pontífex ordenà que aquest decret fos de dret públic i constés en les actes de la Congregació per a les Causes dels Sants.

A Roma, el 17 de gener de l'Any del Senyor 2009.

✠ ANGELO AMATO S.D.B.
Arquebisbe tit. de Sila
Prefecte

✠ MICHELE DI RUBERTO
Arquebisbe tit. de Biccari
Secretari

L. ✠ S.

Vista actual d'Olot

“ELS ULLS A LA FEINA I EL COR A DÉU”

<<“La frase més coneguda atribuïda a Lliberada i que repetia a les seves companyes és: “Els ulls a la feina i el cor a Déu”, versió nostrada, podríem dir, del tradicional “ora et labora” (“prega i treballa”) dels monjos benedictins.

Aquesta unió entre pregària i treball és tan intensa, en l'esperit benedictí, que la Regla de sant Benet diu: “Només són veritablement monjos si viuen del treball de les seves mans”. És una manera molt fina de dir que qui s'hagi pensat que ser monjo és exclusivament dedicar-se a resar sense embrutar-se les mans, no haurà entès gens la vida monacal. El mateix podríem dir de l'espiritualitat laical, i Lliberada era laica: qui es pensi que els laics s'han de dedicar exclusivament a treballar enmig del món i deixar de banda la pregària, tampoc no haurà entès prou la vocació dels laics. El Catecisme de l'Església Catòlica dedica tota la quarta i última part a la pregària, recordant que “Déu crida incansablement cada persona a la trobada misteriosa amb Ell. La pregària acompanya tota la història de la salvació com una crida recíproca entre Déu i l'home” (CEC 2591).

Fàbrica a Sant Joan les Fonts coneguda com el “Molí d'en Compte” o “Can Pixola”. La Lliberada hi treballà dels 7 als 17 anys.

La pregària no és patrimoni dels contemplatius ni dels clergues ni dels laics piadosos, sinó la respiració més compassada de l'ànima per a tot cristià. És cert que la gestió de les coses del món sovint aclapara i acapara el cor del seglar que vol viure en cristià. Raó de més per restar vigilants. Altrament, sembla que l'objectiu màxim de la vida s'acabi en l'obtenció dels guanys materials i és fàcil deixar-se arrossegar per aquest pendent. Ja ho deia amb un humor molt fi el gran actor Groucho Marx: “Hi ha moltes coses en la vida que són més importants que els diners, però... costen tant!”.

La feliç expressió de Lliberada: “Els ulls a la feina i el cor a Déu” sintetitza el que fou la seva vida com a treballadora de fàbrica; i il·lustra el seu esperit de treball i d'oració al mateix temps. Podríem dir que, amb aquesta síntesi perfecta, el treball

s'eleva a la categoria de pregària i la pregària s'encarna en la persona i esdevé com un treball quotidià.

Joan Calvó dóna una pista del perquè Lliberada volia estar sola quan treballava a la fàbrica, quan diu que "al mateix temps que debanava, tenia un llibre espiritual obert i de tant en tant llegia".

La debilitat física de Lliberada contrastava amb la seva fortalesa espiritual, amb una espiritualitat fruit de l'època, però gens esbiaixada ni ensucrada, ja que el centre de la seva devoció era, com veurem, la Trinitat, que és també l'eix on pivota tota la teologia cristiana.

Un dels principals camps de batalla dels cristians de tots els temps ha estat el de saber harmonitzar la fe amb la vida de cada dia. Lliberada vivia el treball com un lloc de santificació i d'apostolat, íntimament lligat amb les seves devocions religioses, que practicava cada dia abans, durant i després del treball, per més cansada que estigués. De bon matí, o tornant de treballar, no faltava mai la seva visita a l'església del Carme, o del Tura, o de Sant Esteve. Trobava temps per a tot, la qual cosa demostra que tenia ben integrades les dues vessants de la seva dita: "els ulls a la feina i el cor a Déu"; i les cames la portaven d'ací d'allà.

Placa que es troba a al façana de la fàbrica a Sant Joan les Fonts. Autor del relleu: Joan Roqué. 1967

Si analitzem el sentit de la dita de Lliberada des d'un altre angle, podríem dir que "si no tens el cor amb Déu, els ulls no estaran gaire per la feina". Una cosa reforça l'altra, i, si una no funciona, l'altra se'n ressent. És com l'anècdota que consta en la biografia de Leonardo da Vinci, quan va pintar la cèlebre "Cena"; es diu que, mentre la pintava, es va enfadar amb un treballador i el va despatxar de mala manera. Va seguir pintant, però no hi havia maneres que li sortís ben aconseguit el rostre de Jesús. I així fins que va decidir anar a reconciliar-se amb el treballador acomiadat, li va demanar perdó i, llavors sí, un cop reconciliat i en pau, li va sortir perfecte el rostre de Jesús>>.

Text extret de l'apartat 2n del capítol 3r del llibre
"Lliberada Ferrarons, una fe sempre jove"
de Mn. Miquel Àngel Ferrés i Fluvià,
Barcelona, 2006, Ed. CPL

PARE BARTOMEU M. XIBERTA, O. Carm. PRIMER VICEPOSTULADOR DE LA CAUSA DE CANONITZACIÓ DE LA VENERABLE LLIBERADA

Cercant informació a internet hem vist que l'any 2003, mentre nosaltres celebràvem els 200 anys del naixement de la Lliberada Ferrarons, en el mateix any, el dia 26 de setembre, va tenir lloc la Clausura del Procés Diocesà de Canonització del P. Bartomeu M. Xiberta. Acte que es va celebrar al Palau Episcopal de Barcelona, presidit pel Cardenal Mons. Ricard Maria Carles.

Ja han passat uns quants anys des d'aquella data i de segur que el procés d'elaboració de la Positio sobre l'heroïcitat de les virtuts del P. Xiberta està molt avançada.

És un goig saber que el qui fou el 1r. Vicepostulador de la Causa de Canonització de la Lliberada, també estigui en procés de

Beatificació.

Perquè va ser el 1942, després de la gran celebració del primer centenari de la mort de Lliberada, quan el bisbe de Girona, Dr. J. Cartaña, decretà la incoació del procés de Beatificació i Canonització de la Serventa de Déu. Llavors fou quan s'encomanà la direcció de la Causa al Postulador General dels Carmelites, el P. E. Driessen, i aquest nomenà Vicepostulador el P. Bartomeu Xiberta, que en aquells moments residia a Olot.

La següent nota biogràfica ens l'ha facilitat el P. Felip M. Amenós.

El P. B. Xiberta va néixer a Santa Coloma de Farners el 1897 i va ingressar en el "Marianato", o Seminari Menor, a Olot als 9 anys i des de molt jove va passar a altres comunitats per a prosseguir la seva formació religiosa.

El 22 de novembre 1919 arribava a Roma, on havia estat destinat, donat el seu aprofitament i excepcionals qualitats per seguir estudis superiors. Simultàniament va començar el doctorat i mestratge en teologia amb la seva tesi "Clavis Ecclesiae", que va ser defensada el 24 de juny de 1921, i va cridar poderosament l'atenció.

Des del 1921 fins al 1926 va ser professor d'història de filosofia al Col·legi Internacional de Sant Albert de Roma, al mateix temps que es dedicava a profundes investigacions en les biblioteques d'Europa sobre els teòlegs medievals carmelites. Del 1926 al 1937 va ser

professor de teologia dogmàtica en el mateix col·legi de Sant Albert.

Des del 1937 fins al 1939, a causa de calumnioses falsedats escampades a propòsit del seu amor a Catalunya i defensa de la seva llengua materna –el català- i rebuig de la dictadura espanyola, va ser desterrat d'Itàlia pel feixisme, i va residir a Oss (Holanda) com a professor de teologia.

Acabada la guerra civil espanyola, el 24 de juny de 1939 arribava al convent d'Olot (Girona) per a treballar amb totes les seves forces en la restauració de la seva Província de Catalunya. Aquí, a Olot, i fins al 1943, va ser professor al Seminari Menor i en l'Institut de Segon Ensenyament, i a més va desplegar en la ciutat una gran activitat apostòlica.

Es distingia per la seva bondat i amor al proïsme, la sol·licitud i cura espiritual que tenia cap als malalts. En una de les seves visites va trobar una malalta menjant i aquesta el va convidar a dinar dient: "-P. Xiberta, en vol?" El Pare, tot i saber la malaltia molt contagiosa que tenia i per no defraudar-la, va dir "-Sí!", i es va posar a menjar del mateix plat de la malalta. La mateixa família de la malalta va quedar estranyada, és clar, d'aquest excessiu acte de solidaritat, que sens dubte demostra l'esperit de bondat i estima que tenia cap al proïsme. Perquè el P. Xiberta era profundament conscient del seu ministeri sacerdotal: es passava moltes hores al confessional i fent oració; i també era intensa i llarga la seva dedicació als malalts. Col·laborava, a més, en diaris i revistes, donava conferències, predicava... En fi, entre la "vox populi" el P. Xiberta era considerat una persona sàvia, amable, santa i molt humil.

Com moltes altres persones, el P. Bartomeu M. Xiberta, teòleg i historiador, estava convençut de la santedat de Lliberada Ferrarons. I el 1942 va tenir una notable i eficaç intervenció en la preparació de les festes del centenari de la mort de la Lliberada. Immediatament després, com ja hem dit, va col·laborar en els primers passos del procés diocesà de la causa de beatificació i canonització de la Serventa de Déu, ara ja com a vicepostulador de la Causa.

El 1943 passà a Terrassa com a regent d'estudis i professor del Col·legi de Filosofia i Teologia; i el 9 de març de 1946 va ser nomenat Comissari General dels Carmelites a Catalunya.

Acabada la segona guerra mundial, torna a Roma, en ser escollit, de nou, Assistent General en el Capítol celebrat el maig de 1947. Des de llavors reprèn les seves interrompudes activitats a la Ciutat Eterna. Fou, a més, nomenat Regent d'Estudis del Col·legi Internacional de Sant Albert. Va ser també membre consultor de la Comissió preparatòria del Concili Vaticà II i Consultor de l'Episcopat Espanyol.

Morí a Terrassa (Barcelona) el 26 de juliol de 1967.

A més de sobresortir en l'Església com a teòleg i investigador, va viure profundament la seva vocació carmelitana i fou devotíssim de la Verge Maria.

VIA CRUCIS

Molts diumenges, Lliberada, acompanyada d'altres noies devotes, meditava la Passió de Jesús resseguint les estacions del Via Crucis que hi havia, i encara ara trobem, pujant al volcà del Montsacopa d'Olot.

Aquesta tradició ha arribat fins els nostres dies i, sobretot, en temps de Quaresma, grups de persones pugen també a la muntanya per seguir devotament el Via Crucis. Però, és en els Divendres Sants quan, després de la catorzena estació, i quan ja s'ha arribat a la capella de St. Francesc que hi ha al cim, és costum de fer una recordança de la vida i seguiment del procés de Beatificació de la Lliberada. Als fidels després de venerar el Sant Crist se'ls reparteix una estampa commemorativa.

Estació setena del
VIA CRUCIS
que es trobava en la casa on morí Lliberada

2010

**VENERABLE
LLIBERADA FERRARONS i VIVÉS
(1803-1842)**

Estampa repartida el
Divendres Sant de 2010
El dibuix representa
la Lliberada resant
davant la Verge del Tura,
patrona d'Olot

NOTÍCIES / CARTES REBUDES

. S'està treballant perquè ben aviat puguem veure l'edició anglesa del llibre "Liberada Ferrarons, una fe sempre jove", escrit per Mn. Miquel Àngel Ferrés i Fluvià. Barcelona 2006, Ed. CPL.

. "Quan vaig a la Parròquia de Sant Esteve d'Olot, tinc el costum d'anar a fer una estona d'oració davant el Sagrari. Quan surto del recinte faig una oració davant el sepulcre on es guarden les despulles de la venerable Lliberada Ferrarons. Fa uns dies hi vaig anar i vaig observar uns llantions encesos. Vaig pensar que era un gran encert que la gent que s'estima la Lliberada mantingui encesa la seva flama d'amor i veneració a la serventa de Déu. Crec que la gent que visita Sant Esteve, ja sigui per raons religioses o culturals, els pot cridar l'atenció veure-hi ciris encesos i no només el simple ram. Per als devots de la Lliberada aquesta pot ser una forma externa de pregària personal". Francesc de Pujolars (Febrer'09)

NOTA DE LA REDACCIÓ: "Quan la persona a qui es vol honrar encara no té culte públic oficial, no convé encendre ciris davant la seva tomba".

. Carta des d'USA: " He llegit escrits sobre la Venerable Lliberada Ferrarons i admiro la seva fidelitat al Senyor Jesucrist i el seu gran amor per l'Església. Ella va confiar en el Senyor i va viure una vida de simplicitat i pobresa evangèlica". Mr. Matthew R. Ruttler (Juliol'09)

. Carta des del Regne Unit: "Estimat Mossèn: Sóc una germana religiosa de l'Església d'Anglaterra que visc amb l'esperit del Carmel. M'agrada pregar als sants i santes carmelites i aprendre d'ells. ¿Hi ha una biografia en anglès de la Lliberada? ¿Podria, per favor, obtenir una relíquia o una estampa de la beneïda Lliberada Ferrarons? M'agradaria posar-la en el meu oratori i tenir-la amb mi quan prego. Afectuosament en el Cor de Jesús." Sister Heidi (Novembre'09).

. Carta des d'Equador: "Hem conegut pel blog la figura de la venerable Lliberada Ferrarons i voldríem conèixer més la seva història i la seva entrega a Crist. Agrairia que fessin arribar fulletons i algunes estampes per poder distribuir a Guayaquil" Mauricio Mugno. Secretari de la Pastoral Laical. (Desembre'09)

. Per mail hem rebut més cartes demanant informació, estampes i relíquies de la Venerable Lliberada. Les hem contestat totes i a tothom hem enviat la informació demanada. Procedien de:

2009

abril: Belén, Herdia, COSTA RICA/FILIPINES/JAÉN
maig: SINGAPORE/ SANT QUIRZE DEL VALLÈS
juliol: Dyton, Ohio- USA/GOZO MALTA, EU
agost: Conil de la Frontera, CÁDIZ
setembre: LLEIDA
desembre: Guayaquil, EQUADOR/REGNE UNIT

2010

gener: Gatineau (Quebec), CANADÀ
febrer: Paghilao, Quezon, FILIPINES

Vista d'Olot finals s. XVIII

LLIBERADA FERRARONS: UNA FE SEMPRE JOVE Miquel Àngel Ferrés i Fluvià

Aquesta recent biografia capta la vida i les virtuts d'aquesta jove treballadora catalana amb un llenguatge actual i unifica amb traça la història amb la vida actual de les persones. Al lector, se'l col·loca davant de la simplicitat de la fe d'una dona jove que va viure en pobresa i malalta. És un llibre catequètic que ens porta a captar l'essencial de l'espiritualitat cristiana. Alhora, és una altra oportunitat per conèixer i estimar a algú a qui molts ja consideren santa.

Centre de Pastoral Litúrgica
 cpl@cpl.es | www.cpl.es
 220 pàgines

*El podeu trobar a:
 la llibreria diocesana Casa Carles de Girona,
 i a les llibreries d'Olot*

FAVORS REBUTS PER MEDIACIÓ DE LA VENERABLE LLIBERADA FERRARONS

Convé molt que aquelles persones que hagin confiat alguna gràcia a la intercessió de la Lliberada i hagin vist complert el seu desig, ho comuniquin al Vicepostulador. Per això i per donar fe que es manté ben viva entre els fidels la fama de santedat de la Serventa de Déu, agraiem les vostres col·laboracions que publicarem aquí mateix.

- Gràcia rebuda el 2007: el meu marit es va quedar sobtadament sense feina amb 56 anys, amb un fill estudiant i no arribàvem econòmicament. Només tenia un recurs, encomanar-me a la Lliberada matí, migdia i vespre. Mentre el meu marit anava enviant currículums, jo pregava intensament anant de camí a la feina i quan podia davant el seu nínxol a l'església de Sant Esteve d'Olot. Al cap d'una setmana el van cridar per una entrevista i de seguida li van dir que comencés a treballar. Actualment la meva pregària no és tan intensa, però sí que un cop al dia reso l'oració de les estampes de la Lliberada. P.C. (Febrer '09)
- Per una ajuda rebuda en una causa difícil (malaltia). Gràcies. Anònim (Juny '09)
- Per la gràcia rebuda per la intercessió de la Serventa de Déu Lliberada Ferrarons, faig un donatiu. Felïçment ha estat la conversió d'un nebot que té 39 anys. Al Senyor Déu, gràcies! C. (Juny'09)
- Una vegada més dono gràcies a la Lliberada pels favors rebuts per part d'ella; i del Pare Jaume Llagostera també molt agraïda. C.V. (Juliol'09)
- Para mi estimada Lliberada, gracias por todo. Anònim (Agost'09)
- Gracias, Lliberada, por lo mucho que me quieres. Anònim (Setembre'09)
- Dono gràcies a la Lliberada Ferrarons per ajudar la meva família i li demano que la meva filla tingui un bon part i un fill ben saludable. Els diners són per ajudar la causa de beatificació. Gràcies, Lliberada. C.V.C. (Octubre'09)
- Dono gràcies a la Mare de Déu del Tura i a la Venerable Lliberada Ferrarons pel bon resultat d'una operació de maluc. Gràcies. Envio un donatiu per la Causa de Canonització. Una devota d'Olot. (Octubre'09)
- Vull donar les gràcies a la Lliberada Ferrarons per la confiança i ajuda que dóna a la meva estimada família. C.V. (Desembre'09)

DONATIUS PER A LA CAUSA DE CANONITZACIÓ DE LLIBERADA FERRARONS

Donatius des de desembre de 2008 a gener de 2010:

Donatius anònims, 535 €

Caixeta de les diferents esglésies, 688,12 €

Viacrucis a Sant Francesc, 192,74 €

Donatius particulars: 500 €; 100 €; 100 €; 3000 €; 1500 €; 500 €; 500 €;

C.V., 100 €; Carme Isern, 30 €; Maria Plantalech, 100 €; Carme Coll Roca, 30 €;

Sister Heidi 10 lliures esterlines;

ORACIÓ PER A OBTENIR DE L'ESPERIT SANT LA CANONITZACIÓ DE LA VENERABLE LLIBERADA FERRARONS

Oh Esperit Sant Diví, consolador i santificador de les ànimes, ja que adornàreu l'ànima de l'angelical Lliberada Ferrarons, Terciària Carmelita, amb el tresor dels vostres dons, i ella, com a fidel administradora, va distribuir-los als pobres i afligits, passant per la terra fent el bé, feu que, per la seva eficaç intercessió a favor de nosaltres, pecadors, i per mitjà dels prodigis realitzats per la vostra Serventa, experimentem com n'és de suau i confortador el vostre amor!.

Pare nostre, avemaria, glòria.

Amb aprovació eclesiàstica.

Per a la comunicació de gràcies rebudes, així com per a la tramesa de donatius a fi de sufragar les despeses de la Causa de Canonització, els interessats es poden adreçar a:

Vicepostulador:

Mn. Joan Baburés i Noguer

Cúria Diocesana, Plaça del Vi, 2 - 17004 GIRONA

Tel. 972 41 27 20 / 639 26 92 81

lliburada@lliburada.org

Causa Lliberada Ferrarons, Pares Carmelites

Verge del Portal, 10 – 17800 OLOT (GIRONA) - Tel. 972 26 05 93

C.A.M. (Caja de Ahorros del Mediterráneo): 2090.6964.83.0040068502

Podeu trobar informació a la pàgina web:

<http://www.lliburada.org>

bloc: <http://lliberadaferrarons.blogspot.com>